

hvad ikke. Der kan komme tvivlsomme Spørgsmaal frem med Hensyn til Moser og Sligt. Dette vil være afflaaret ved en saadan almindelig Betegnelse af Indvande ved Siden af Søer, men dernæst vil det ogsaa kunne tænkes, at der kan være Erang til lignende Bestemmelser overfor Indvande, der skjære sig ind fra Havet, Fjorde, hvori Vandløb udspringe sig, og som det kan være i høi Grad hensigtsmæssigt at faae ind under den samme Behandling, som er foreslaaet for Søer, og som Loven i det Hele giver for Vandløb, idet man under en modsat Forudsætning vil kunne komme til at ende i en saadan Fjord og saa blive standstet paa en saadan Maade, at alle de Arbejder, der ere foretagne ved Vandløbet høiere oppe, paa Grund af Vandstandens Høide i dette Indvand blive frugtesløse. Ganste vist tror jeg ikke, at det med Hensyn til Fjorde vil have meget stor praktisk Betydning, thi for de private Lods-eiere, der støde op til et Vandløb, vil det vistnok i de fleste Tilfælde være uoverkommeligt at faae en Regulering foretagen af saadanne Fjorde og deres Forbindelsesvei med Havet. Der vil vistnok i de fleste Tilfælde af nogen Betydning udtræves Statens Bistand til Gjennemførelsen af slige Foretagender. Imidlertid kan det dog tænkes, at der kunde være Forhold af mindre Omfang, hvor det i alt Fald vilde være ubilligt at affære Private fra at gjøre det, naar de maatte se sig istand dertil og ønske at anvende de fornødne Bekostninger derpaa. Den øvrige Redaktion gaar ud paa at affære de Lov, der iøvrigt maatte være om Bestemmelsernes Anvendelse i et tilhørlig stort Omfang. Saaledes som Bestemmelsen nu er redigeret, er den ganste vist knyttet til Vandløbslovgivningen, og det er en Betingelse for dens Anvendelse paa Søer, at vedkommende Sø staar i Forbindelse med Vandløb, men det er en Betingelse, som jeg ikke tror vil blive af praktisk Betydning, da det ikke let kan tænkes, at nogen Sø skulde være saaledes situeret, at den ikke havde Tiløb eller Afløb gennem Noget, man kunde kalde Vandløb. Forfaavidt disse Vandløb altsaa ere offentlige, vil enhver Sø, der er saaledes situeret, kunne komme ind under denne Regel, og der vil saaledes neppe være Tvivl om, at man ad den Vei vil kunne faae Afgang til at regulere Vandet i saadanne Søer, som her bleve nævnte under 2den Behandling, f. Ex. Arresø og Sigenø, hvor man hidtil har søgt praktisk Erang til Bestemmelser af den Bestaaenhed. Reglen er jo ganste simpelt den, at saadanne Søer ville blive stillede under offentligt Tilsyn og i Et og Alt komme ind under Reglerne for Vandløb, ikke blot med Hensyn til Reguleringen, men navnlig, hvad der praktisk vil faae stor Betydning, ogsaa med Hensyn til Afgangen til at nedlægge Møller og andre Vandværker, som maatte befinde sig ved Søs Afløb. Ogsaa § 51 er i de følgende Wenbringsforslag undergaaet adskillig Redaktion, nær-

mest sigtende til at fjerne de Betæneligheder, der fra forskjellige Sider, saaledes som den meget ærede Indenrigsministers, bleve rejste mod den oprindelige Affattelse. Det er ganste vist, at forfaavidt Søen ikke paa den Maade staar i Forbindelse med Vandløb, at den kan siges at være et Led af et offentligt Vandløb, ligger den egentlig udenfor denne Lov. Imidlertid er der dog en meget nærliggende Analogi mellem alle de Regler, der her ere givne for Reguleringen af Vandløb, og de tilsvarende Regler, som man kunde ønske med Hensyn til Søer, idet Vandstanden i en Sø kan have ganste samme Betydning for Agerbruget som i et Vandløb. Altsaa, om det end ikke er de samme Betragtninger, der gjøre sig gjældende, naar man ønsker Afgang til at regulere Vandstanden i en Sø, som med Hensyn til Vandløb, er det dog ganste analoge eller tilsvarende Betragtninger, der her komme frem. Men dette er ganste vist kun Tilfælde, forfaavidt der er Tale om Sænkning eller Regulering af Vandstanden i en Sø. Er der derimod Tale om industrielle Foretagender eller Udtørringer af en Sø, enten for at udlægge den til Agerjord eller i industrielle Niemed eller Sligt, er der ganste vist ingen Analogi tilstede; men Sligt vil heller ikke være hjemlet efter § 51. Medens Forslaget tidligere lød paa Lørlægning af Søer, lyder det her paa Sænkning, altsaa en Regulering, som paa samme Maade kunde tænkes overfor Vandløb, og medens man tidligere ganste i Almindelighed havde aabnet Afgang til at tørlegge en Sø uden Hensyn til, ad hvilken Vei og ved hvilke Midler det fandt Sted, er det her indskrænket til de Tilfælde, hvor Sænkning kan foregaa ved Udgravning. Udelukkede ere altsaa de Tilfælde, hvor en Lørlægning maatte udkræve større mekaniske Midler, Dampkraft, Udpumpninger og Sligt. Jeg tror ikke, der kan være stor Betænelighed ved Bestemmelsen, saaledes som den nu foreligger, hvor hele Foretagendet er gjort afhængigt af, at $\frac{2}{3}$ af de Bidragspligtige baade i Hensende til Tal og Vægt ere enige om at ønske det. Snarere kunde man rejse Spørgsmaal om, hvorvidt det var antageligt, at denne Bestemmelse, begrænset paa den Maade, kunde faae synnerlig praktisk Betydning. Det er i alt Fald en Tvivl, som jeg ikke kan negte, jeg for mit Vedkommende deler. Forslagene under Nr. 55—59 ere kun Redaktionsændringer. — Wenbringsforslaget under Nr. 60 sigter til at affære den Lov, som muligvis kunde være tilstede, naar der stod: „aaben Grøft eller Hørløbet“. Det kunde jo nemlig tænkes, at der kunde forekomme lukkede Ledninger, som ikke kunde kaldes Hørløbet, og med Hensyn til hvilke der ikke burde være Tvivl om, at Lovens Bestemmelser maatte anvendes paa dem paa samme Maade som paa aabne Grøfter eller paa lukkede Hørløbet. For at affære denne Lov, har man paa det første Sted, hvor Loven